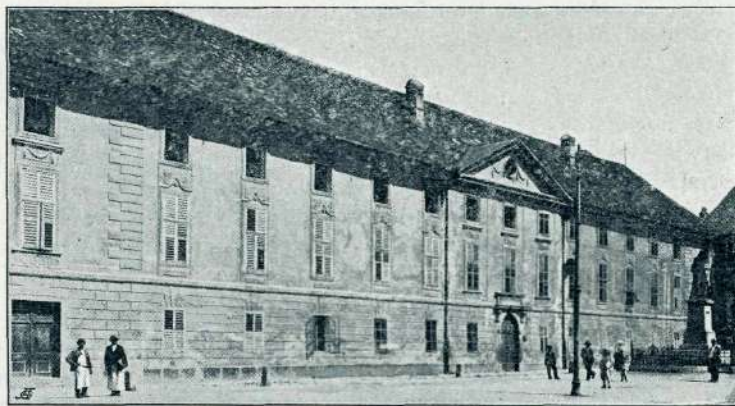

Ljubljanskega liceja, ki je imel še modroslovni in kirurški oddelek. Za francoske okupacije (1809 do 1814) so bila bogoslovna predavanja v semenišču, poslej zopet v licejskem poslopju. Francozi so ustanovili v Ljubljani centralno visoko šolo za ilirske pokrajine. Poleg bogoslovne fakultete je bila še modroslovna, pravoslovna in zdravniška. L. 1848 je učni red za srednje šole odpravil licej. Na mesto dveh modroslovnih razredov sta prišla 7. in 8. razred. Zdravniški oddelek so opustili. L. 1852. so ustanovili realko in jo namestili v licejskem poslopju. Radi tega so se umaknila bogoslovna predavanja v semenišče. Realka je ondi ostala do l. 1874. Moško učiteljske z vadnico je imelo tudi v tem poslopju svojo streho, dokler se ni preselilo v svojo hišo. Gostovala sta v tem poslopju tudi deželni muzej in prav do zadnjega časa licejska knjižnica.

Potres je močno razrahljal staro zidovje Želeti je bilo, da se gimnazija premesti v boljše prostore. Zgodilo se je to jeseni 1899. Ko so tudi licejsko

Staro, zdaj porušeno licejsko poslopje v Ljubljani.

knjižnico prenesli, so začeli jeseni 1902 podirati staro zgradbo.

Mislili smo, da se bo dvignilo na tem prostoru poslopje II. c. kr. gimnazije, a vse kaže, da bo tu zrastle tržnica. Čudno: Kjer je prej žuborel vir modrosti, tu se bodo poslej prodajale zeljnate glave! Vodnik pa si bo mislil, kažoč hrbet onemu mestu, „kjer delal je za narod svoj“: Sic transit gloria mundi!

V. S.

Virtuoz na klavirju g. Anton Foerster je z velikim uspehom koncertiral prošli mesec v raznih nemških mestih, v Pragi in na Dunaju.

Stare freske v Žirovnici na Gorenjskem. Nedavno so pričeli popravljati cerkvico v Žirovnici. Ob tej priliki so naleteli pod dvojnimi beležem v prezbiteriju na stare gotiške freske. Presbiterij je sezidan v visokogotskem zlogu. V dveh sklepnikih se združuje po sedem oziroma šest kamenitih reber. Okna so bila prej šilasta, a so sedaj pravokotna. To

cerkev so bržkone sezidali briksenski škofje, ki so imeli tu svojo pristavo. Kraj se imenuje še sedaj „Na pristavi“. Vešča roka je freske odkrila. Slike ob stenah predočujejo apostole. Pod vsakim apostolom je zapisano z gotskimi črkami njegovo ime in dostavljen po en člen apostolske vere. Poleg teh slik so še druge, predstavljajoče razne svetnike, n. pr. sv. Ožbolta, sv. Lucijo itd. Na notranji strani slavoloka je na vrhu Odrešenik z Marijo in sv. Janezom, ob straneh pa vojskujoča, trpeča in zmagoslavna cerkev. Po obliki soditi so slike iz dobe okoli l. 1500.

Društvo za krščansko umetnost je v odborovi seji 4. decembra 1902 presojevalo osnutek za pokopališko kapelico v Gradu. — Župnemu uradu v Sori se na vprašanje nasvetuje, da proda Mencingerjevo sliko sv. Štefana, ker je več rabiti ne more, toda le kaki cerkvi v domači škofiji — Za pokopališko kapelico v Selcih se nasvetuje mala izprememba v načrtu — Načrt za novo cerkev v Polšniku, ki se namerava svojedobno zidati, se je sicer presojal, a odbor ni mogel končne sodbe izreči, ker potrebuje še nekaj pojasnil. — Naposled je bil še razgovor o notranji upravi društva samega, o prihodnjem občnem zboru itd. — Darovali so škofijskemu muzeju p. n. gg. prelat Janez Rozman bandersko sliko svetega Jakoba (Langus), c. kr. ravnatelj Ivan Šubic oltarno sliko najdenja sv. Križa, župnik V. Vondrášek bandersko sliko sv. Jožefa itd. iz l. 1769., kipar Andrej Rovšek več fotografij svojih del, dr. Jožef Mantuani prtič z vtisnjenimi rokoko-okraski, župnik Kocijančič prt z uveznimi cvetkami. — Župnik Ivan Vrhovnik je prepustil društvu v shranitev sliko Brezmadežne iz trnovske cerkve, ki pa ostane last dotične cerkve. Slika je zanimiva, ker je bila prvotno Mencingerjeva (iz l. 1736.), predstavljajoča bržkone dva angela, ki molita sladko Ime Jezusovo. Pozneje je drug slikar, najbrže P. Künl, mesto presvetega Imena naslikal Marijo, angela pa sta ostala neizpremenjena. Zato moramo sliko sedaj razlagati tako, da se angela molče in čudeč klanjata Brezmadežni.

Ruska predavanja v Ljubljani. V „Ruskem kružku“ je dvakrat predaval g. dr. Šercl, vseučiliški profesor v pokoju, o ruskih razmerah. G. profesor se je v Ljubljani v najkrajšem času priučil popolnoma slovenskemu jeziku. V „kružku“ je predaval v ruščini.

„Staroslovenska akademija.“ To važno cerkveno-znanstveno društvo, o katerega snovanju smo že poročali (glej „Dom in Svet“ 1902, str. 319.), je imelo svoj prvi občni zbor dne 18. nov. v biskup-